

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 16 januari 2018
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2016/0105 (COD)

14091/1/17
REV 1 ADD 1 REV 2

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

I/A-PUNKTSNOT

---

från: Rådets generalsekretariat
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Ärende: Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2016/399 vad gäller användningen av in- och utresesystemet (**första behandlingen**)
– Antagande av lagstiftningsakten
= uttalanden

Uttalande från kommissionen

Förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem är förenlig med den ordning för transitering till och från Kaliningrad som föreskrivs i förordning 693/2003¹ i dess nuvarande form.

Kommissionen kommer att säkerställa lagstiftningsmässig enhetlighet mellan dessa rättsakter om ordningen för transitering till och från Kaliningrad skulle komma att ändras i framtiden.

---

¹ Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8).

Uttalande från Österrike

Österrike sätter värde på det estniska ordförandeskapets intensiva ansträngningar för att nå bred konsensus bland medlemsstaterna i denna viktiga fråga.

De brottsbekämpande myndigheterna har fortfarande inte tillräcklig behörig tillgång till uppgifter i syfte att kunna identifiera tredjelandsmedborgare som har begått brott, eller för den delen andra grupper av personer. Förhoppningen är att man ska kunna finna en lösning på detta problem genom driftskompatibilitet.

Även med hänsyn till ett effektivt samarbete mellan medlemsstaternas asylmyndigheter vore det önskvärt om dessa myndigheter hade åtkomst till in- och utresesystemet. Det är viktigt att verktyg som in- och utresesystemet – som tog lång tid att utveckla och betydande ekonomiska och mänskliga resurser i anspråk – kan användas effektivt. Åtkomst för asylmyndigheterna till in- och utresesystemet för att korrekt kunna identifiera tredjelandsmedborgare, för att påskynda förfaranden samt för påtvingade återvändanden skulle ha inneburit ett stort mervärde för in- och utresesystemet.

Uttalande från Kroatien

Republiken Kroatien stöder syftet med denna förordning eftersom den bör bidra till att stärka och bevara en gynnsam säkerhetssituation inom hela Europeiska unionens territorium, vilket bland annat förutsätter en bättre och mer operativ kontroll av de yttre gränserna.

Detta mål bör betraktas som det viktigaste för Europeiska unionens medborgare, och Republiken Kroatien anser att det är oacceptabelt att förordningen inte tillämpas vid Europeiska unionens yttre gränser genast när den operativa tillämpningen inleds, vilket i onödan och utan orsak minskar förordningens effekt. Det bör påpekas att genom ikraftträdandet av det nuvarande förslaget till förordning skulle den nuvarande bestämmelsen i artikel 6.1 i kodexen om Schengengränserna och de nuvarande bestämmelserna i anslutningsfördraget för Republiken Kroatien som en integrerad del av gemenskapens regelverk tillfälligt upphävas. Republiken Kroatien önskar påpeka att Europeiska kommissionen genom själva titeln till förslaget till förordning har låtit förstå att förordningen ska tillämpas just vid unionens yttre gränser, vilket således innebär lika behandling av alla medlemsstater.

En underlåtenhet att tillämpa förordningen på ett jämlikt sätt på fullvärdiga Schengenmedlemmar och sådana länder som håller på att bli fullvärdiga medlemmar, däribland Republiken Kroatien, skulle göra syftet med denna förordning sekundärt, och utöver att hota Europeiska unionens inre säkerhet och en effektiv kamp mot terrorism och grov brottslighet skulle detta sända en negativ signal till den europeiska allmänheten.

Från den operativa aspekten skulle underlåtenhet att också tillämpa denna förordning innebära att det på grund av brist på åtkomst till Informationssystemet för viseringar genom in- och utresesystemet vore omöjligt att registrera längden på tredjelandsmedborgares kortare vistelse i EU, och därmed omöjligt att kontrollera giltigheten av en Schengenvisering. Eftersom Republiken Kroatien erkänner denna visering som likställd med kroatiska viseringar och på grund av avsaknaden av åtkomst till Informationssystemet för viseringar genom in- och utresesystemet kan landet bevilja inresa till sitt territorium till en innehavare av en ogiltigt visering för resa till ett Schengenland. Detta aktualiserar dessutom frågan om vilken medlemsstat som är ansvarig för att bära kostnaderna för återsändande av sådana personer.

Dessutom skulle det faktum att förordningen inte tillämpas i Republiken Kroatien betyda att tillgång saknas till andra operativa uppgifter om personer som ofta passerar Europeiska unionens yttre gränser och Schengengränserna, bland annat potentiella terrorister och andra ur säkerhetssynpunkt misstänkta personer.

En sådan ojämlig tillämpning skulle kunna leda till att personer som utgör ett hot mot den inre säkerheten i Europeiska unionen börjar röra sig över gränserna där detta system inte tillämpas. När det gäller Republiken Kroatien skulle detta innebära en omdirigering till ett ca 1350 km långt avsnitt av Europeiska unionens yttre gränser. Samtidigt bör man beakta de tredjeländer där det finns en trend av ökad intolerans, radikalisering och våldsam extremism, som också underblåses av fenomenet med utländska terroriststridande som återvänder från krigszoner till sina hemländer, vilket även ökar risken för terrorism i Republiken Kroatien.

Dessutom skulle en ojämlig tillämpning av denna förordning också få allvarliga följder för flödet av gränsöverskridande trafik, eftersom det utöver de systematiska kontroller som har införts skulle krävas mer tid för manuell behandling i stället för den automatiserade behandlingen av resehandlingar, vilket skulle undergräva gränskontrolltjänstemännens förmåga att utföra en korrekt säkerhetsprofilering av resenärer.

Med beaktande av allt det ovan sagda är Republiken Kroatien – en medlemsstat med en lång yttre gräns – ytterst intresserad av att finna ett sätt att tillämpa denna förordning vid samtliga yttre gränser i Europeiska unionen från och med dess antagande och på så sätt optimera själva syftet med förordningen.
